

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2020. április 1. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A pénzmosás büntette miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2019. november 21. napján kihirdetett 28.B.1112/2019/8. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott terhére rótt bűncselekményt folytatólagosan elkövetettnek minősíti.

A büntetést többszörös visszaesővel szemben kiszabottnak jelöli meg.

A szabadságvesztést és a közügyektől eltiltást egyaránt 3-3 (három) évre enyhíti.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház, és abból a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

Mellőzi a Győri Járásbíróság B.206/2015/7. számú ítéletével kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelését.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

- [1] A Fővárosi Törvényszék a 2019. november 21. napján - az ismeretlen helyen lévő vádlott távollétében - megtartott tárgyaláson kihirdetett 28.B.1112/2019/8. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki pénzmosás büntetében [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés a) pont], és ezért mint visszaesőt 4 év szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, továbbá vele szemben 100.000 Ft erejéig vagyonek Kobzást is alkalmazott. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, és abból a vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Egyúttal elrendelte a Győri Járásbíróság B.206/2015/7. számú ítéletével kiszabott 6 hónap börtönbüntetés végrehajtását.
- [2] Határozott az eljárás során felmerült bűnügyi költség vádlott általi viseléséről is.
- [3] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a védő jelentett be fellebbezést kizárólag a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

- [4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.980/2019/2. számú átiratában a védelmi fellebbezést alaptalannak minősítette.
- [5] A Be. 598.§ (2) bekezdése alapján az elbírálásra tanácsülés kitűzését indítványozva utalt a Be. 583.§ (3) bekezdés a) pontja szerint korlátozott terjedelmű felülbírálatra, melynek keretében a tényállás megalapozottsága nem vizsgálható.
- [6] Ez azonban álláspontja szerint a személyi rész körében tett megállapításokat nem érinti, ezért mindenekelőtt indítványozta a vádlott elítélési adatainak helyesbítését azzal, hogy az elsőfokú ítéletben 2. pont alatt feltüntetett ítélettel a bíróság a vádlottat már visszaesőként vonta felelősségre. Ez alapján pedig megállapítható, hogy a jelen ügyben a vádlott többszörös visszaesőnek minősül.
- [7] Ezt meghaladóan kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság abszolút eljárási szabálysértést nem valósított meg, indokoltan és annak szabályait megtartva folytatta le az eljárást a vádlott távollétében.
- [8] A minősítést is alapvetően törvényesnek találta, de az elsőfokú bíróság elmulasztotta megállapítani a folytatólagos elkövetést, amelyet szerinte a több pénzintézetnél történő bankszámla nyitás, és többszöri, időben és térben is elkülönülő pénzfelvétel tesz indokolttá.
- [9] Álláspontja szerint a törvénytér helyesen jelölte meg a büntetés kiszabása körében irányadó tényezőket, de további súlyosító körülmény a folytatólagosság.
- [10] Szerinte az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés a vádlott előéletére, életvezetésére figyelemmel, a többszörös visszaesőkre a Btk. 89.§ (1) bekezdése alapján irányadó emelt büntetési tételkeret alapján is alkalmas a büntetési célok elérésére, annak enyhítése nem indokolt.
- [11] A többszörös visszaesés tényére figyelemmel nem törvényes a szabadságvesztés végrehajtási fokozata - mely a Btk. 37.§ (3) bekezdés b) pontja alapján fegyház -, és a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés sem, mert a vádlott a Btk.38. § (4) bekezdés a) pontja alapján feltételes szabadságra nem bocsátható.
- [12] Mindezek alapján azt indítványozta, hogy az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg akként, hogy a bűncselekmény folytatólagosan elkövetettként minősül, állapítsa meg, hogy a vádlott többszörös visszaesőnek minősül, a büntetésnek végrehajtási fokozatát és a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezést a fentiek szerint módosítsa, míg egyebekben törvénytér ítéletét hagyja helyben.
- [13] A fellebbezés alapos.
- [14] Tekintettel arra, hogy a bejelentett perorvoslat kizárólag a Be. 583.§ (3) bekezdés a) pontján alapult, és nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzését az ügyészség, a vádlott és a védő sem indítványozta, a Be. 598. § (2) alapján a fellebbezés tanácsülésen történő elbírálásának feltételei fennálltak.
- [15] A Be. 590.§ (5) bekezdésében írtak szerint eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy a Be. 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése szerinti - az ítéletet hatályon kívül helyezését eredményező - eljárási szabálysértés nem valósult meg.
- [16] A fellebbezés jogalapjára tekintettel a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottsága nem volt vizsgálható, így az általa megállapított történeti tényállás a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

- [17] A személyi körülményekre azonban e korlátozás nyilvánvalóan nem érvényesül, figyelemmel a Be. 561. § (3) bekezdés b) és c) pontjában foglaltakra is, így e vonatkozásban a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által rögzített elítélési adatokat - egyetértve a főügyészszéssel - a következők szerint egészíti ki:
- [18] A 2. pontban írtak szerint a vádlottat a bíróság visszaesőként ítélte el (tekintettel az 1. pont alatti ítélet végrehajtási adataira). Elkövetési idő: 2010. augusztus 13.
- [19] A 3. pontban írt ítélet száma helyesen: B.206/2015/7.
- [20] A 4. pontban írt eljárás időközben befejeződött, a Budapest Környéki Törvényszék a 2.Bf. 675/2019/9. számú ítélete 2020. január 21. napján emelkedett jogerőre. Az ítélet elrendelte a 3. pont alatti szabadságvesztés végrehajtását.
- [21] Ezt meghaladóan a Be. 590. § (5) bekezdés b), c) és d) pontján alapuló további vizsgálat során az ítélőtábla megállapította azt is, hogy a tényállásban rögzítettek alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, így felmentésének, illetve az eljárás megszüntetésének nem volt helye.
- [22] A cselekmény jogi minősítése körében az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel, hogy a tényállásban írtak a Btk. 399.§ (2) bekezdésében rögzített elkövetési magatartás megállapítására nyújtanak alapot, nem adta azonban magyarázatát, miért tért el a folytatólágosság kérdésében a vád szerinti minősítéstől, miért nem látta megállapíthatónak a törvényi egység ezen formáját.
- [23] Minthogy a banki műveletek (számlára érkezés után készpénzes felvétel) sem pénzügyi műveletnek, sem gazdasági tevékenységben való felhasználásnak nem tekinthető, ahogyan egy egyszerű pénzátutalás sem (valaki más számlájára), és a számlára érkező pénzüsszegen fennálló jog vagy a dolog eredetének eltitkolása sem valósult meg (a feltárássra irányuló kötelesség hiányában), így kizárólag a más személy büntetendő cselekményéhez járó, vagyontranszformáció nélküli elkövetési mód jöhetett számításba.
- [24] A (2) bekezdés szerinti megszerzés történhet a saját maga vagy harmadik személy részére, a dolog eredetére mint objektív tényállási elemre kiterjedő tudat - mint a szándékosság eleme - azt jelenti, hogy az elkövető tisztában van a dolog és valamely más bűncselekmény közötti viszonytal, de nem szükséges, hogy a másik büntetendő cselekmény pontos részleteivel (ki volt az elkövető, mit is csinált pontosan) is tisztában legyen. Ez az alakzat nem célzatos bűncselekmény, azaz az elkövetőnek nem célja az eredet elleplezése, az elkövető tudata csupán arra terjed ki, hogy a dolog bűncselekményből származik, s ennek ismeretében (ebbe belenyugodva) fejt ki az elkövetési magatartásokat.
- [25] Mivel a vádlott egyértelműen maga is rendszeres haszonszerzési célzattal valósította meg a bűncselekményt (abból legkevesebb 100.000 Ft profitot ténylegesen realizált is), így az üzletszerű elkövetés megállapítása is törvényes és helyes volt.
- [26] A pénzmosás bűnkapcsolati alakzat, így szükségképpen egy más által, vagy az elkövető által korábban elkövetett cselekményhez kapcsolódik, ekként a büntetendő pénzmosási alakzatok úgy is felfoghatók, mint amelyeket a jogalkotó a büntetlen utócselekmények köréből kiemelt és büntetni rendelt (vö. BH2014. 7.). A „piszkos” pénzre történő elkövetés csak abban az esetben értékelhető természetes egységnek, ha az ugyanazon pénzüsszegen vonatkozó különböző magatartásokban ölt testet, ugyanakkor folytatólágosság megállapítására van lehetőség akkor, ha a tettes azonos akaratelhatározásból akár egy, akár több alapbűncselekményből származó dolgot szerez meg, rövid időközönként, több alkalommal. Ilyen szempontból az is közömbös, hogy az alapbűncselekményt egy vagy

- több személy követte-e el, és nincs jelentősége annak sem, hogy hány bankszámlának a felhasználásával került sor a megszerzői magatartás kifejtésére.
- [27] Tekintve, hogy az irányadó tényállás szerint a vádlott 2016. július 18. és 2016. szeptember 23. napja között - általa is tudottan - összesen két bűncselekményből származó készpénzt vett fel a saját nevére nyitott bankszámlákról, a folytatólagosság Btk. 6.§ (2) bekezdésében írt valamennyi feltétele megvalósult.
- [28] A minősítés tehát ennyiben helyesbítést igényelt a Be. 590.§ (5) bekezdés c) pontja alapján.
- [29] Az elsőfokú bíróság a joghátrány alkalmazása szempontjából jelentős büntetéskiszabási tényezőket alapvetően helyesen tárta fel. További súlyosító körülmény viszont a folytatólagos elkövetés, és a büntetett előéleten túl a visszaesői minőség is. [56/2007. Bkv. II/2.].
- [30] A másodfokú bíróság által kiegészített elítélési adatokból kitűnően többszörös visszaesőnek minősülő vádlott esetében a Btk. 89.§ (1) bekezdése értelmében megemelt büntetési felső tételre figyelemmel 2 évtől 12 évig terjedő szabadságvesztés volt a kiszabható büntetés. E keretek között az elsőfokú bíróság által kiszabott, a büntetési középértéktől (7 év) elmaradó 4 év tartamú szabadságvesztés - az elkövetett bűncselekmények adott kategórián belüli konkrét tárgyi súlyát, és a bíróság hasonló ügyekben követett büntetéskiszabási gyakorlatát is tekintve - kissé eltúlzott. Ezért a másodfokú bíróság a fő- és mellékbüntetést egyaránt 3-3 évre enyhítette.
- [31] A többszörös visszaesés ténye miatt a végrehajtási fokozatot és a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezést is módosítani kellett. Előbbi a Btk. 37.§ (3) bekezdés ba) pontjára tekintettel (mert a szabadságvesztés a 2 évet meghaladja) fegyház, továbbá a vádlott a Btk. 38.§ (4) bekezdés a) pontjának kötelező rendelkezése alapján (vagyis azért, mert többszörös visszaesőként fegyház fokozatú szabadságvesztésre ítélte a bíróság) feltételes szabadságra nem bocsátható.
- [32] A teljesség kedvéért megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy bár a vádlott terhére bejelentett perorvoslat nem volt, e rendelkezések (továbbá a helyes minősítés sem) nem ütköznek a súlyosítási tilalomba, ugyanis azon esetekben, amikor a vádlott terhére szóló döntés valamely, a törvény kötelező rendelkezésén alapul, a másodfokú bíróság a vádlott terhére bejelentett fellebbezés hiányában is dönthet ezen intézkedések felől. Ide tartozik többek között a törvény által előírt súlyosabb végrehajtási fokozat megállapítása, a terhelt kizárása a feltételes szabadság kedvezményéből is. [BH2014. 323.]
- [33] Helyes indokok alapján rendelte el az elsőfokú bíróság a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását, és az a Btk. rendelkezéseivel is összhangban állt. Azóta azonban már jogerősen befejeződött a vádlottal szemben korábban indult büntetőeljárás, amely e szabadságvesztés végrehajtását elrendelte, ekként az elsőfokú ítélet vonatkozó rendelkezését immár mellőzni kellett.
- [34] A vagyonelkobzás alkalmazása teljes mértékben megfelelt a törvény szabályainak, miként a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés is.

- [35] A fentiek alapján az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a 604.§ (1) bekezdés a) pontja és 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2020. április 1.

. Magócsi István s.k.,
a tanács elnöke

dr. Borbás Virág Bernadett s.k., . Raczky Katalin s.k.,
előadó bíró bíró

A Fővárosi Törvényszék 2019. november 21. napján kihirdetett 28.B.1112/2019/8. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.14/2020/5. számú ítéletében írt módosításokkal 2020. április 1. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2020. április 1.

dr. Magócsi István s.k.,
a tanács elnöke